

MIDSOMMAR!

Cirkeluppgift 21/1 2004 av Maj-Britt Blomquist, Södra Harads

Sjelva ordet andas förväntningar. Snart kommer sommarvärmen på riktigt, hæggen skall slå ut i sin vita skrud som en vacker doftande sommarbrud. För att inte tala om alla ängens blommor. Deras färgprakt skapad både för insekternas överlevnad och människans behag.

Midsommar. Redan nu hör man den intensiva fågelsången som vittnar om bobyggen och nya satsningar för den väntande sommarens tillökningar. Redan nu kan man höra myggens inande i den ljusa kvällen, och hela naturen andas av glädje och förväntan. Hela huset var skurat och fejat, det luktade såpa och björklöv. Pappa hade varit ut och huggit björkar som han satt på båda sidor om våran farstukvist. Mamma hade lyckats spara och gömma (hur det hade gått till?) en flaska åkerbärssaft från föregående höst. Nu fick vi barn en flaska var av denna åtråvärda dryck. Ett litet paket Marie-kex fullbordade festkänslan.

Fisksoppa, kokad av nyfångad lax var den traditionsenliga midsommarmiddan för de flesta i byn. Många hade redan tidigt på morgonen gett sig iväg i sina fiskebåtar till sina stugor på de olika holmarna. Än i dag kan jag i min fantasi höra ljudet från båtarnas inombordsmotorer, dunk, dunk, dunk. Höra hur ljudet förändrades när båtarna gled mellan sävruddarna. De tog upp dunket och förvandlade ljudet till ett mjukt eko. Dagens utombordsmotorers hårda ljud har ingen själ, enligt mitt tyckande.

Nåväl: så småningom blev man tonåring. Man tycktes vara vuxen (i alla fall vad det gällde nöjen) fast föräldrarna hade en annan mening. Det blev ett hårdnackat och bestämt NEJ! Så fick man överleva även några midsomrar surmulet och ilsket betraktande de äldre syskonens förberedelse inför kvällen. Till slut blev man ansedd stor nog. Äntligen, inte en dag för tidigt! Kanske var det då när man glädjestrålade försökte vara behjälplig, bara för att visa sin tacksamhet, kanske var det då jag först började reflektera och lägga märke till naturen på ett nytt sätt? Visst hade väl fåglarna kvittrat förut också, men inte med en sådan glädje.

Nå, dansen då? Ja den kunde nog inte ha varit så speciell, för jag har glömt den.

Nu är man gammal. Många midsomrar har man upplevt, många att se tillbaka på. Men de bästa för mig har nog varit dom med min egen familj, då barnen var små.

Barn har inte så stora krav, bara man tar sig tid att vara tillsammans med dom. Det får man igen när man själv blir gammal, åtminstone jag.